

РЕШЕНИЕ

№ 6138

гр. София, 06.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4994** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт – пълномощник на председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, против Решение от 22.01.2020 г., постановено по НАХД № 6566/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 8^{ми} състав. С решението е отменено издаденото от касатора **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № Р-10-188/14.03.2018 г.**, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция, в размер на 5 000 лв., на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, предл. първо, вр. ал. 1, т. 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, за извършено административно нарушение по чл. 77н, ал. 12, предл. първо от същия закон - непредставена до 10 число на месец юли, 2017 г. справка по образец, одобрен от заместник-председателя на КФН, за клиентските активи към 30.06.2017 г.

С касационната жалба и в съдебно заседание пълномощникът на касатора поддържа жалбата и твърдението за неправилност на въззивното решение. Заявява желание за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като възразява за прекомерност на претендираните от ответника разноски за адвокатско такова.

Ответникът, посредством изпълнителния директор на акционерното дружество и с помощта на упълномощен адвокат: оспорва касационната жалба; представя писмо (л.

15 от делото) от 07.08.2020 г., подписано от заместник – председател на КФН, прието като писмено доказателство; претендира възстановяване на разноски, съгласно представен списък; представя и писмена защита (писмени бележки).

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба, съответно за неправилност на въззивното съдебно решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като съобрази наличните по делото писмени и гласни доказателства, заключението на съдебнотехническата експертиза, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно - чл. 218, ал. 1 АПК. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

[фирма] е санкционирано за това, че е било задължено да подаде в срок до 10.07.2017 г. справка за клиентските активи, към 30.06.2017 г., по образец, одобрен от заместник-председателя на същата комисия, но не е спазило този срок. Справката е подадена на 13.09.2017 г., т.е. – със закъснение от 02 месеца и 03 дни. Съставът на въззивния съд е приел от една страна, че административнонаказателната отговорност на [фирма] е ангажирана законосъобразно и дружеството е извършило вмененото му нарушение, понеже изискуемата, съгласно чл. 77н, ал. 12 информация е подадена „два месеца след изтичане на предвидения срок“. От друга страна, за да отмени процесното наказателно постановление Съдът е преценил, че: „закъснението не е голямо; не е довело до възникване на допълнителни неблагоприятни последици за конкретните обществени отношения, закриляни от правната норма“, поради което „са на лице основания да се приеме наличие на маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН-незначителна обществена опасност на допуснатото формално нарушение“. Тези изводи въззивният съд е мотивирал с показанията на разпитаните свидетели на [фирма] и със заключението на приетата съдебнотехническа експертиза, които е кредитирал изцяло. С показанията си свидетелите К. (служител в дружеството) и П. (изпълнителен директор) твърдят (вторият потвърждава), че: „още на 07.07.2017 г. започнал изпращането на справката“, като направил „няколко опита в периода от 09, 30 часа, до към 10.15 часа примерно“; междуременно, без проблем подал и справка до Фонд за компенсиране на инвеститорите“; около 10.20 – 10.30 часа получил и-мейл от КФН, че при тях има заведен и получен документ, поради което К. решил, че се касае за процесната справка; до 13.09.2017 г., когато се получило обаждане от КФН той вярвал, че е изпълнил задължението си и е подал справката в срок. Заключение на съдебнотехническата експертиза обаче сочи категорично, че: на 07.07.2017 г. в системата „e-KFN-инвестиционни посредници“ има регистриран само „лог-ин“, т.е. – влизане с потребителското име на [фирма], но не и успешно подаден файл, а системата регистрира само файлове; справки от инвестиционните посредници се подавали, освен посредством системата „e-KFN-инвестиционни посредници“, и чрез изпращане на електронен адрес (e-mail). С други думи, експертното заключение не дава основание да се приеме за доказано (както е приел районният съд), че св. К. „направил на 07.07.2017 г. няколко опита за подаване на справката до КФН, като

получил потвърждение – имейл от КФН за получен и заведен документ“.

Въззивното съдебно решение е неправилно.

Поддържаната от санкционираното дружество защитна версия, споделена от въззивния съд не се установява и доказва по безспорен начин от писмените и гласни доказателства, събрани по време на съдебното следствие. Логично е показанията на свидетелите К. и П. да подкрепят тази версия, но обективните данни, вкл. експертното заключение я опровергават и сочат, че до 10 юли, 2017 г. в КФН, от страна на [фирма] не е била подадена справка по образец, одобрен от заместник-председателя на КФН, за клиентските активи към 30.06.2017 г. Разпоредбата на чл. 77н, ал. 12 ЗППЦК е императивна. Неизпълнението ѝ (бездействие) осъществява от обективна страна състава на административното нарушение по чл. 221, ал. 1, т. 3 ЗППЦК, което, на основание ал. 8, т. 3 се наказва с имуществена санкция, в размер от 5 000 лв., до 10 000 лева. Така определеният размер на санкцията означава, че Законодателят не е подценил степента на обществена опасност на деянието по чл. 77н, ал. 12 ЗППЦК. Значимостта на обществените отношения, регулирани със ЗППЦК (чл. 1) е предпоставила и създаването на специален орган (КФН) за регулиране и надзор върху лицата, дейностите и сделките по чл. 1, ал. 1. В тази връзка е необосновано и неправилно да се приеме, че неизпълнението в срок на задължението по чл. 77н, ал. 12 представлява маловажен случай на административно нарушение, вкл. когато закъснението е с повече от два месеца. Разпоредбата има пряко отношение към останалите норми от Раздел IV “Компенсирание на инвеститорите“, Дял трети, Глава пета ЗППЦК, осигуряващи функционирането на Фонда за компенсиране на инвеститорите. Забавата за подаване в Комисията и Фонда до 10-о число на всеки месец справка за клиентските активи към последния ден на предходния месец води до липса на информация и може да наруши редовността на годишните вноски във Фонда за компенсиране на инвеститорите.

Предвид изложените мотиви, касационната инстанция намира касационната жалба за основателна, с оглед на което и предвид разпоредбата на чл. 63, ал. 5, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1, вр. чл.221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ и ал. 5 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 22.01.2020 г., по НАХД № 6566/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 8^{-ми} състав И **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № Р-10-188/14.03.2018 Г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: